

і кольори, і звуки, і здригання, погойдуюся вперед-назад,  
вперед-назад, вперед-назад, я мушу його відпустити, я му-  
шу його відпустити, я мушу, я мушу

Я заплющую очі

і *вдихаю*

Різке, важке, хрипле дихання.

Вдих.

Видих.

Рахую.

«*Я була тут раніше*», — нагадую собі. Я була самот-  
нішою, ніж зараз, більш безнадійною, ніж зараз, більш  
відчайдушною, ніж зараз. Я була тут раніше — і вижила.  
І зараз зможу це подолати.

Але ніколи мене так ретельно не грабували. Кохання  
і можливості, дружба і майбутнє — усе це зникло. Мені  
треба все починати спочатку; знову зіткнутися зі світом  
сам на сам. Мені треба зробити фінальний вибір: здатися  
чи продовжувати боротьбу.

Тож я встаю на ноги.

В голові паморочиться, думки переміщуються, але я ков-  
таю сльози. Я стискаю кулаки і намагаюся не закричати,  
я ховаю спогади про своїх друзів у серце і

*помста,*

здається,

ще ніколи не здавалася такою солодкою.

## ТРИ

*Тримайся*

*Стій*

*Зачекай*

*Будь сильною*

*Тримайся*